

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К-По₂ 48/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 21.маја 2012. године

Да констатујемо да су ту:

- Драгољуб Станковић заменик тужиоца за ратне злочине
- Мустафа Радоњићи и Никола Чукановић, пуномоћници оштећених,
- браниоци Радић, Крстић, Палибрк, Мршовић, Борковић, Шћепановић, Перовић, Ђорђевић, Крсто Бобот и за Петронијевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако? Затим бранилац Радивојевић није ту?
Да ли га неко мења или не?

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Он ми се телефоном јавио непосредно пред претрес, па ме замолио да га мењам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи адвокат Мршовић данас мења браниоца Радивојевића, само да видим да ли је још неко? Остали су сви ту.

И од оптужених.

И Ви мењате кога?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја се извињавам, само да Вас замолим у 11,15 да одложим једно суђење, па ћу бити одсутан неких сат времена, колега Крста Бобот би ме мењао тих сат времена. И ако могу да се не јављам да само у случају да је овај како се зове претрес и даље траје, ја ћу изаћи полако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

- Оптужени Попвић, Момић, Цветковић, Богићевић, Обрадовић, Кастратовић, Николић, Миладиновић, Сокић, Корићанин Видоје и Вељко, Мишић и Брновић.

Улази адвокат Петронијевић Горан, па констатујемо да је он ту, и да ли се слажу дакле Кастратовић и Николић са овом заменом? Слажу се.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

да се претрес одржи

Да вас обавестим да је за данас као што сте и знали позван вештак др Слободан Савић, а од сведока позвани су ови сведоци које је предлагао оптужени Поповић, па ћемо видети, неки које је предлагао и Миладиновић Топлица, видећемо ко ће од њих доћи, за сутра Дејан Булатовић, Саша Џудовић кога су предложили тужилац и пуномоћници, затим Миодраг Брајовић, Милић Александар, Балтић Рајко и Новаковић Новица су за среду, видећемо ко ће од њих доћи већ сада се Рајко Балтић који је позван за среду јавио да неће доћи, да је спречен, а за ове друге за сада кажем вам још увек не знамо да ли ће доћи или не и коначно из извештаја притворске установе они су сви под сталним медицинским надзором и стабилног здравственог стања. То је то за сада. И још нешто, ја сам вам послала ове спискове који се налазе у предметима, нисам сигурна да ли сте их видели или не, па сам сматрала да би то можда требало да имате пошто је данас вештак који се бави тако тиме која су тела нађена, дакле овај један списак који смо добили он је на албанском и на српском, то је списак који је доставио суду тужилац и тужиоцу ЕУЛЕХ и коначно овај списак који смо добили од полиције када смо проверавали податке о месту рођења и пребивалишта. То су добили и браниоци, то су добили окривљени који су на слободи, добио је тужилац и оптужени који су у притвору нису добили па им је уручено сада пре претреса. То сам сматрала да је евентуално треба да имате пре овога вештачења. Изволите.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Председнице пре него што буде саслушаван, испитаван овде вештак желим овде јавно пред свима како колегама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то ћемо да прочитамо, то је у реду, то ћемо у среду да заврши вештак па ће раније да оде.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Добро, ја сам мислио сада, када сам већ почео желим вама члановима већа и тужиоцу овде јавно се извињити пред свима за моје на оном последњем претресу што је било, није била никаква намера ни да вређам суд нити тужиоца, једноставно у жару реторичке борбе омакло ми се реченица која мислим да је мени највише на штету ишла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја ћу онда сада када је господин Перовић то изнео, значи у суд је стигло извињење од 28. марта, једно писмо упућено мени и писмо упућено тужиоцу, па је тужилац то проследио мени, тако да ћемо одлучити о томе као веће, о том Вашем извињењу. Да сада кренемо са овим, дакле само да унесемо и то.

Адвокат Перовић наводи да се сада и усмено извињава тужиоцу и већу због понашања на претресу уз наводе да није желео да ремети поступак, па председник већа наводи да је он упутио у том смислу и писмено извињење, па ће веће о томе и о решењу које је донето о кажњавању, одлучити у паузи ван претреса.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

да се испита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још нешто?

АДВ. ОГЊЕН РАДИЋ: Само технички, ми нисмо примили овај списак што сте послали па или ћемо га примити, или ако имате примерак вишка сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај списак дакле није примио адвокат, је ли имамо ту неки вишак? Ево дођите овде, нема ту неки колега да погледате са колегом, то је списак који је у предмету, знате? Ево даће Вам колега Шћепановић, то је списак у предмету, то сам само, ја реко да се не мучите да тражите, изволите господине Крстићу.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Хвала судија, адвокат Крстић. Пре него што почнемо, мене би интересовало следеће, будући да је на последњем претресу судско веће наложило тужилаштву да уреди оптужбу у року од 30 дана, а да ми то до сада нисмо добили, мене просто сада интересује шта се уствари са тим дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можемо тиме да се бавимо.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Онако просто гледано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када буде вештак завршио, дакле вештак је ту, да кренемо са тим.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Може судија, али принципијелно мислим да би било у реду да просто знамо шта се дешава са оптужним актом, што се мене лично тиче ако не постоји уредан, прецизан оптужни акт, ми немамо шта друго да радимо док не решимо, док не видимо о чему се уствари ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Поповићу?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добар дан, хтео сам само да се захвалим за одобрење за посету гроба брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу, нема потребе за нормалним понашањем. Захваљујем.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: И да питам нешто у вези ЕУЛЕХ-овог извештаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овом списку?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Прво не знам како да се изразим, правосуђе у Србији, Србије признаје и све што се буде десило овде у овој просторији правосуђа Србије нека је са срећом, али оно што ми доставља организација која је узела 15% моје територије, истерала мене и преко 200 хиљада Срба,

не признајем. Према томе ЕУЛЕХ све што изнесе је политичка намештаљка и ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Сокићу, али брзо.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Добар дан господо судије и председнице, ја би хтео да вас само замолим да ли да ми одговорите да ли може један притвореник да буде у притвору ако нема решења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ако нема решења за притвор да ли може притвореник да буде у притвору?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Да ли може питам Вас сада овде пред свима па да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још нешто?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Имам у вези лечења, ако може да ми суд одобри неку гаранцију да позове тим лекара да дође да ме прегледа, пошто овде већ годину дана чекам на снимање стомака, а нико неће ни да малим прстом мрдне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сад се вратите, о томе ћемо када буде вештак завршио.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: И само да вам кажем, ја сам 18 и по сати био у притвору без решења, хоћу да се то реши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

да се испита вештак проф. др Слободан Савић.

Да ли је ту вештак и да ли може да дође овде? Професоре хоћете ли да седите, да стојите?

СУДСКИ ВЕШТАК проф.др СЛОБОДАН САВИЋ: Да стојим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СЛОБОДАН САВИЋ, са подацима као у списку сталних судских вештака, тако што га суд подсећа на заклетву коју је положио, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите нам шта сте нашли у овом предмету, шта сте прегледали од документације, да ли остајете код овога налаза који сте дали, који је свима подељен и то је то?

СУДСКИ ВЕШТАК проф.др СЛОБОДАН САВИЋ: Да кренем можда од тога да у свему остајем при ономе што је дато у писменом налазу и мишљењу јер у међувремену од када сам то доставио суду није до мене стигла ниједна нова чињеница која би утицала на промену онога што је овде написано, у писменој форми доставио сам анализу онога што ми је из предметних списа било достављено, а усмерено на питања која су ми од стране суда била постављена и која су цитирана на првој страни писменог вештачења које сам доставио. У првом делу у налазу у 13 тачака извршио сам детаљну анализу онога што ми је било предочено и чиме сам располагао, а ради лакшег праћења онога што је написано у мишљењу, сваки појединачни обдукциони записник сам анализирао и дао приказ у табеларној форми коју сам и ту табелу сам придружио писменом вештачењу. Ако ми дозволите покушао би у најкраћим цртама да образложим оно што је речено у мишљењу. Дакле, на основу онога што је анализирано у 13 тачака налаза у мишљењу је речено следеће: вештачење је извршено на основу анализе укупно 36 појединачних обдукционих записника и према ономе што је писало у записницима 33 записника односе се на посмртне остатке нађене на локацији Ћушка I, два обдукциона записника на локацији Ћушка II и један на локацији Ћушка I. Анализом начина извршене идентификације и уопште чињенице да ли је идентификација извршена од укупно 36 обдукционих записника наведено је у 33 да је идентификација извршена и то је на енглеском назначено „ajdentifajd jes“. Међутим, само да додам у свим случајевима радило се о особама мушког пола, у принципу када се врши идентификација требало би назначити на који се начин идентификација врши, то је један сложен процес који има низ поступака који се могу искористити у зависности од тога у којем се стању налазе посмртни остаци.

Овде у обдукционим записницима од 33 идентификована случаја, у 21 случају уопште није наведено на који начин је извршена идентификација. У два записника прецизирано је да је идентификација извршена на основу препознавања локације тела у гробници, односно гробног места од стране чланова породице, а у 10 случајева констатовано је да су чланови породице препознавали делове одеће, обуће или предмета који су се налазили уз или на посмртним остацима. Детаљнији процес идентификације сам навео и образложио у самом налазу. Како је у свим случајевима које сам анализирао констатовано да су били јако измењеном стању и то како због изражених постморталних промена, тако и у великом броју случајева због дејства пламена, како је то описао обдуцент, директно препознавање тела од стране чланова породице, у овом конкретном случају није било погодан метод идентификације, у суштини само у једном случају а то је случај Ћушка I број 27/99 означено је да је на телу, на десној подлактици уочена тетовација „HYDE“ коју су могли да препознају

чланови породице. У свим осталим случајевима то препознавање по мом сазнању, односно у односу на стање какво је описано стање посмртних остатака, то препознавање није могло да се изврши.

Што се тиче примењених метода које су наведене, а то је препознавање одеће, обуће, затим препознавање гробног места, то су у суштини помоћне идентификационе методе и не омогућавају потпуну, сигурну идентификацију чињеница да је део одеће који је препознат да се налази на неком телу, не мора да значи да се управо о том телу, односно тој особи и ради јер смо ми у пракси имали случајеве да су се међу више особа када се радило рецимо о групним саобраћајним незгодама, дешавало да особе мењају и делове гардеробе, па чак и делове накита, тако да у тим ситуацијама то може само да буде смерница за идентификацију, а не сигуран начин идентификације. Дакле, у овим ситуацијама када су посмртни остаци у оваквом стању, када се не може извршити препознавање, када се не може извршити дактилоскопија, затим у већини случајева немамо адекватан зубни статус, значи те методе које су сигурне методе идентификације, преостаје оно што сам и написао у мишљењу ДНК анализа, међутим да ли се она може извршити зависи од стања у којем се налазе посмртни остаци. Оно што треба нагласити и у случају угљенисаних посмртних остатака некада је могуће извршити ДНК анализу и ми то свакодневно радимо у Институту за судску медицину сем онда када се ради заиста о одмаклом оштећењу потпуно сагорелим остацима, када су и молекули ДНК уништени и када се ова анализа не може извршити, дакле да би се утврдило да ли је могуће извршити ДНК анализу, посмртне остатке би требало да види пре свега форензички генетичар који би могао да донесе суд и наравно да проба да изврши ДНК анализу. У конкретном случају ни у једном од наведених обдукционих записника није поменуто да је рађена ДНК анализа, нити да су узети узорци за ДНК анализу.

Следеће питање односило се на поступак који је примењен у току обдукције ексхумираних лешева и према обдукционим записницима поступак који су обдуценти радили било је описивање лешева, затим скицирање лешева и констатованих повреда у њима као и фотографисања. Оно што би у оваквим случајевима свакако требало радити уколико постоји могућност, то је рендгенско снимање или још боље радиоскопирање леша, а то значи провлачење леша кроз рендген апарат у циљу утврђивања евентуално задржаних металних страних тела пре свега пројектила и њихових делова, у овом конкретном случају из онога што сам видео сигурно то није било доступно обдуцентима и то није било рађено. Оно што сам уочио из наведених обдукционих записника да су обдукциони налази оскудни са веома кратким и неадекватним описима изгледа и посмртних остатака, а и констатованих повреда. Шта тиме

желим да кажем, повреде које су налажене на телу рецимо повреде од ватреног оружја су једноставно од обдуцента констатоване као улазне и излазне ране без икаквог описа. Правило је да дијагноза завршна да ли се ради о улазно излазној рани, не буде једини део обдукционог налаза него да таквој дијагнози, односно закључку претходи опис изгледа повреде према предвиђеним судско медицинским принципима, а то су прецизно локализација облик, изглед ивиде и стране, да не би детаљно о томе причао, потпуно је јасно и потпуно су јасни критеријуми који морају да буду поштовани. У овом случају кажем били су само наведени тамо где је могло дијагноза улазна, излазна рана без икаквог описивања и те повреде су уцртаване у одговарајуће схеме како тела, тако и скелета. Такође онај део који следује оваквом раду би требало да буде адекватно фотографисан, дакле адекватно фотографисање целог тела, затим појединих делова, а пре свега констатованих повреда, међутим оно што је мени било предочено фотодокументација, а то су црно беле фотографије, биле су у већини случајева потпуно неупотребљиве, лошег квалитета, како за сагледавање целокупног изгледа леша и посмртних остатака, а нарочито у односу на изглед појединачних повреда. Оно што донекле објашњава неадекватан квалитет и обдукционих записника и фотодокументације, прецизирао сам на страни 7 у последњем пасусу тачке 2 мишљења, где је сам обдуцент на неки начин направио ограду у односу на то како је радио, да је радио у условима где је био изложен да кажем ограниченим временским границама, како он то каже, значи није имао довољно времена, очигледно није имао ни адекватну могућност да примени све дијагностичке поступка укључујући и рендгеноскопију и оно што је такође навео да фотографију нису радили професионални фотографи, него управо обдуценти и тиме објашњава да та фотодокументација није одговарајућа, што значи да када сумирамо ове обдукционе налазе, ми оно што је написано морамо да прихватимо како такво без икакве могућности да се то провери, значи да то буде комплетан обдукциони записник где бисмо из налаза могли одговарајуће дијагнозе да проверимо.

Једно од питања суда односило се на случајеве у којима је у записницима наведено да недостаје глава, било је 15 таквих записника који су у налазу децидирано наведени и по бројевима, међутим оно што нам из обдукционог записника и саме фотодокументације није омогућено да будемо сигурни на који начин можемо да објаснимо тај недостатак главе, зато што ти детаљи нису ни приказани. Међутим, индиректно у свим овим случајевима констатовано је да су посмртни остаци веома нагорели, описани су и недостаци других делова тела, некада и већег дела тела, тако да тај недостатак главе би се кажем опет неким индиректним закључивањем, могао повезати са посмртним дејством пламена и следствене угљенисаности. Друго, оно што ја нисам могао из ових

доступних података да видим ко је тела вадио, на који начин су тела вађена, јер се дешава када се то ради нестручно, да се сви деловим тела не покупе са места где су нађени, тако да то може да буде такође један део објашњења зашто неки делови тела недостају, међутим немам података о томе и не могу са сигурношћу о томе да закључујем.

Следеће питање, односно анализа у мом мишљењу односи се на наведено порекло смрти, наиме од укупно 36 анализираних обдукционих записника закључено је у 24 да је смрт узрокована устрелинама и обдуцент се у свим тим случајевима изјаснио о пореклу смрти да је у питању убиство. Мало је неуобичајена процедура, односно није у складу са принципима судске медицине да се само на основу обдукционог записника децидирано изјашњава о пореклу смрти, значи порекло смрти, да ли је она природна или насилна то да, али код насилне смрти да ли је у питању убиство говорим сада теоријски, задес или евентуално самоубиство није довољан обдукциони налаз, него су потребни и сви други пратећи налази околности случаја, подаци о самој особи, њеној предисторији и тако даље и тако даље, значи у принципу ми када радимо у Институту за судску медицину, на првој инстанци када завршимо обдукциони записник, изјашњавамо се само о томе да ли је смрт насилна или природна, а у суштини онај ко даље одлучује то је особа која има могућност да прикупи све релевантне доказе, код нас још увек у овој фази то је истражни судија, али у овом случају то је очигледно рађено другачије. Оно што је уочљиво у тим ситуацијама да је у свих 24 случаја где је нађена устрелина, односно повреда нанесена ватреним оружјем, аутоматски без посебне анализе локализације повреде, путање њеног канала могућег узрока смрти, односно повреда које су биле смртносне, та повреда навођена као узрок смрти. Значи да би се то са сигурношћу рекло неопходно је да се утврди правац кретања канала кроз тело, које су структуре повређене, да ли су то органи, да ли су то крвни судови, значи шта је то могло да доведе до узрока смрти, а овде сам на неколико места навео да је рецимо обдуцент само на основу повреде на једном ребру или једном кичменом пршљену већ донео закључак да је то и узрок смрти што није у складу са принципима судско медицинског закључивања. У 10 обдукционих записника код којих обдуцент није навео узрок смрти, порекло смрти окарактерисано је као, ја сам то превео претпостављено убиство, односно „sjung homisajd“ такође неуобичајено за неко судско медицинско закључивање јер највероватније овај закључак је донет на основу установљених околности случаја, шта је презентовано обдуценту, на који начин је дошло до повређивања особа и у два случаја порекло смрти није уопште прецизирано, значи остављено је да порекло смрти није утврђено.

Следеће питање односило се, односно гласило је да ли се може установити на колико, односно уколико је појединачних гробова и колико

групних гробница су пронађени лешеве на основу онога што сам ја пронашао, нисам могао поуздано да утврдим колико места, колико лешева зато што ево на првој страни у тачки 1 видимо на неколико места у самом документу комисије ОЕБС-а помињу се различити бројеви, тако да ја нисам могао о томе да се изјашњавам колико гробних места, односно нисам могао да утврдим колико тела на ком месту сем онога што смо могли из обдукционих записника да видимо, а то је понављам 33 записника са локације Ћушка I, два са локације Ћушка II и један са локације Ћушка I.

Последња три питања односила су се на три појединачна случаја које сам такође детаљно анализирао у табеларном приказу, први се односи на случај Авди Берише са локације Ћушка I означен броје 033/99, питање суда односило се да се да коментар за те посмртне остатке који су фотографисани, а за које је у закључку наведено да је леш тешко нагорео. Заиста у обдукционом записнику се наводи да је леш веома нагорео, на енглеском су то назначили „sivierli brnd“ и постмортално измењен, али оно што мало одступа од таквог једног налаза је чињеница да су у истом том записнику описали изглед косе, изглед маље на грудима, лош зубни статус, описани делови одеће и нађени предмети што ми је мало у супротности са чињеницом да је леш, односно тело јако нагорело. У унутрашњем налазу наведене су изражене посморталне промене и ево у овом случају управо пример онога што сам рекао о констатацији повреда. На телу је констатовано укупно 10 улазних и 5 излазних рана, 10 улазних на различитим деловима предње стране трупа и 5 излазних на леђима. Индиректно закључујем наравно, опет немам опис изгледа улазних и излазних рана, да уколико је обдуцент био у стању да констатује шта су улазне и излазне ране, морало се радити о делу тела који није био јако нагорео, дакле труп на коме су те повреде биле морао је да буде без одмаклих, односно јако изражених тих промена у виду угљенисаности, јер уколико је та угљенисаност захватала и тај део тела, практично је немогуће да се прецизно да изјашњење о броју и врсти рана, односно да се ради о улазним и излазним ранама. Оно што нам није омогућило да се поузданије изјаснимо о овим променама на телу, то су фотографије, њих има 6, на једној фотографији је приказано цело тело, на једној фотографији горња половина тела са лобањом која је без меког ткива и ове две фотографије су лошег квалитета, тако да нисам могао са сигурношћу да установим да се на том телу ради о променама у виду угљенисаности, односно да постоје знаци дејства пламена, 4 фотографије у крупном плану такође лошег квалитета на њима нисам бар ја успео да распознам о чему се ради и једноставно нисам могао да закључим на основу тих фотографија у каквом телу се стању налазило и како су изгледале повреде које су окарактерисане као улазне и излазне ране. И у овом случају узрок смрти била је устрелина грудног коша, односно наведена је, а порекло смрти је од стране обдуцента

означено као убиство. У тачки 7 мишљења анализиран је случај Чауш Љушија, локалитет Ћушка I број 019/99, питање се односило на то да ли се на основу обдукционог налаза може утврдити да је леш преклан или да му је рафалом пререзан врат. Оно што сам из обдукционог записника могао да закључим, да су на телу ове особе идентификоване као Чауш Љуши констатоване две прострелине нанесене пројектилима испаљеним из ватреног оружја, значи повреде са улазном и излазном раном, једна у пределу грудног коша са повредом срца, она је и означена као узрок смрти и друга у пределу леве бутине. Друге повреде на овим посмртним остацима нису констатоване па према томе у том записнику не постоје подаци који би указивали на то да је леш био преклан или да му је рафалом пререзан врат.

Последње питање односило се на тело Ибиши Кадрија, утврдити да ли из документације произилази да је труп исечен или да је неки други део тела (прст исечен) анализом наведених идентификационих података ни у једном од 36 записника нисам нашао име Ибиши Кадрија, али једини обдукциони записник у којем се помиње сем повреда ватреним оружјем да постоје и убодина и секотина односи се на посмртне остатке са локалитета Ћушка 1 027/99 који су идентификовани као посмртни остаци Ибиш Гашија животног доба 55 година. У овом обдукционом записнику обдуцент констатује следеће повреде: четири улазне ране од устрелине на десној половини леђа и две излазне ране на десној половини предње стране грудног коша у десном дојкином пределу. Затим убодима у пределу десног ребарног лука, међутим, без прецизирања њеног даљег изгледа у смислу прецизирања канала које структуре су у пределу канала повређене, да ли је канал могао да буде идентификован како по дужини тако и по правцу пружања и по структурама које су дуж канала у телу пронађене, а што је оно што се очекује од судско-медицинске обдукције и трећа повреда-одсечен трећи прст леве шаке на бази средњег чланка, поново без описа на основу чега је закључено да је прст одсечен. Значи, оно што опет индиректно закључујем то је изглед слободног краја очуваног прста који је уколико када се ради о одсецању, дакле деловању оштреце механичког оруђа на том слободном крају ивице и стране су равне, а у случају да се ради рецимо о дејству пројектила или неког експлозивног ватреног оружја онда то има потпуно другачији изглед површина на слободном крају очуваног дела прста је неравна и може се јасно разликовати од онога што је одсечено. Према томе, само на основу онога што је обдуцент рекао, а опет немамо одговарајућу фотографију те повреде можемо закључити да је трећи прст леве шаке био одсечен на бази средњег чланка, затим да је постојала убодина у пределу десног ребарног лука, то је значи на десној половини предње стране трупа која је нанесена шипком механичког оруђа, али то не указује на то да је труп био исечен како се поставља питање од

стране суда у том смислу да је постојала нека већа секотина, значи она која би указивала да је оштрица деловала и у пределу трупа. Значи, оно што је могло наравно да се деси уколико је у питању адекватно оруђе које има и шиљак и оштрицу истим оруђем, а то је на пример, нож може бити нанесена и убодина о којој се обдуцент изјашњава а истим оруђем уколико је довољно оштро може бити нанесена и повреда у виду одсецања прста коју обдуцент такође констатује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то? Да Вас питам само још под претпоставком да су сва тела сахрањена 15. маја, значи после 3 месеца на телима која су била изложена пламеном или дејством пројектила до каквих промена долази?

ВЕШТАК др. СЛОБОДАН САВИЋ: Какве ће промене после смрти настати не зависи само од времена које протекне, него јако много и од услова у којима се тела налазе. Три месеца је период који је сасвим довољан да у неким средњим атмосферским условима дође до узнапредовалих и трулежних промена и распадања а нарочито уколико су тела у стању угљенисаности онда те постморталне промене практично више се и не настављају јер се ради о угљенисаним ткивима која не подлежу на исти начин тим постморталним променама. С друге стране, кажем много зависи од тога колико је, какви су услови, ми смо у неким случајевима где сам учествовао као обдуцент где смо радили већи број тела са истог локалитета имали ситуацију да тела која су на свега неколико метара различите удаљености била после 2 године су била подлегла потпуно различитом степену постморталних промена што је било условљено локалним дејством, значи атмосферских услова је некада у земљи где је сахрањен леш на једном месту може бити влажно земљиште, неколико метара од тога потпуно суво, тако да један леш буде изложен рецимо променама у виду труљења, сапонификација, а врло близу тог леша у другим условима може настати мунификација, тако да неки глобалан одговор не бих могао да дам на ово питање јер много фактора утиче на то какве ће промене настати, а не само време које је протекло од наступања смрти и од закопавања тела у земљу или остајања на отвореном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су те промене констатоване овде у неким случајевима или не?

ВЕШТАК др. СЛОБОДАН САВИЋ: У већини случајева али само као констатација. Значи, у већини случајева речено је да се ради о узнапредовању постморталним променама како је обдуцент у оригиналу рекао *severely decomposed*, што значи да су били тешко промењени у мањем броју случајева то је било *moderately decomposed*, значи умерено постмортално промењени, ни у једном случају није нађено да је леш у неком, односно да су посмртни остаци у очуваном стању, значи у већини случајева те постморталне промене су биле изражене и управо због тога

сам се ја изјаснио да они класични методи идентификација, а то је описивање и препознавање од стране чланова породице практично није било могуће применити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, још да Вас питам за ове, на пример Бесим Кељменди где каже да је леш идентификован од стране рођака на основу локације у гробници и ту је пластични омотач, али исто тако овај следећи Хаки Гаши где су идентификацију рођаци извршили на основу гробног места. Имајући у виду стање овог леша да ли је он био у стању кад су га сахрањивали можда такав да су могли да га идентификују па да онда упамете место, јер и овде такође стоји да је веома нагоре. За лобању сте хајде објаснили али веома нагорео ако би то?

ВЕШТАК др. СЛОБОДАН САВИЋ: Уколико је нагоре онда не препознавање можда подацима, околностима случаја да се зна где је евентуално дошло до наступања смрти само на основу тога кажем, препознавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је дошло до наступања смрти па онда где су га сахранили?

ВЕШТАК др. СЛОБОДАН САВИЋ: Индиректно, а на основу неке, да кажемо судско-медицинске процедуре препознавања с обзиром на стање одмакле, односно изражене угљенисаности ту нема никаквог логичне могућности да би се то препознавање могло извршити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је за сада то. Да видимо да ли има тужилац питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема питања. Добро, браниоци? Господине Мршовићу.

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Па ја бих имао једно питање, мислим да није био то задатак вештака али сад може да одговори или евентуално кроз допунски налаз. У тим обдукционим записницима да ли сте приметили да је наведено време смрти, односно датум да кажем?

ВЕШТАК др. СЛОБОДАН САВИЋ: Да. Наведено је, у ствари, извињавам се ја знам да је наведен датум обдукције, сад не бих могао да будем сигуран да ли је наведено време смрти, знам да сам ја анализирао датум обдукције и на сваком од ових случајева, значи колико се сећам „Ћушка 1“ је била 18, „Ћушка 2“ 18. и 19. а „Ћушка 3“ 21. али као обдукција тако да не могу да закључим да је писало време смрти, али уколико је писало то није могло да проистекне из изгледа посмртних остатака.

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Па ево ја бих сад једно допунско питање надовезао бих се. Значи, с обзиром на друге податке о обдукционом записнику а сада сте рекли везано да ли имају неких других података уопште којим се ближе одређује време смрти или на основу којих би се

могло утврдити време смрти а који су наведени у тим обдукционим записницима?

ВЕШТАК др. СЛОБОДАН САВИЋ: Мислим да сам делимично већ одговорио на ово питање. Значи, утврђивање времена смрти је класично једна од најчешћих а можемо да кажемо и најтежих питања које се може поставити судско-медицинском вештаку. Оно што је правило да се време смрти процењује утолико прецизније што је прошло краће време од времена наступања смрти до прегледа леша. И те методе које ми имамо класичне методе, а то је степен развијености лешних особина и промена то је оно што се може применити у току првих неколико дана, затим што се тиче постморталних промена може се дати неки генерализован закључак типа када је у питању сапонификација потпуна тела да то мора да буде б до 12 месеци и има других параметара који се могу користити. Међутим, када су угљенисани лешеве практично све оно што би се могло искористити за неко поуздано процењивање времена смрти практично није могуће применити. Значи, у овом случају код овако изражених постморталних промена а нарочито код постморталног дејства пламена када су остаци угљенисани било какво прецизно изјашњавање о времену смрти укључујући и дан када је наступила смрт практично није могуће.

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Хвала. Ја бих само имао још једно питање. Ви сте дали врло пажљиво анализу Вашег налаза и мишљења везано за повреде које су констатоване у обдукционим записницима, чак сте и рекли да не постоји да ли су то улазне или излазне ране а моје питање би било да ли сте у једном, значи у било ком од ових обдукционих записника, могли да прочитате или је то уопште могуће утврдити о којем се калибру метка ради, односно да ли се ради о метку који је испаљен из аутоматског оружја, пиштоља, пушке или било чега другог?

ВЕШТАК др. СЛОБОДАН САВИЋ: Ја бих морао да погледам, али чини ми се, мислим то се може погледати да је само у једном од тих случајева констатовано присуство металног страног тела, које одговара пројектилу, међутим, обдуценти нису ти који могу да закључе о ком типу оружја и о ком калибру се ради, значи правило је и то је оно што ми радимо сваког дана да пројектил који налазимо у телу и на адекватан начин из тела уклонимо даље предајемо суду и да одговарајући вештак, а то је балистичар може да се изјасни на основу, односно у зависности од степена очуваности пројектила о томе који је калибар, из ког типа оруђа је испаљен. Значи, овде колико видим никакво балистичко вештачење није рађено тако да сам обдуцент сигурно није био адекватан вештак који би се могао изјаснити и дати одговор на то питање.

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Хвала, ја немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Браниоци остали? Изволите.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Бранилац првооптуженог Топлице Миладиновића. Професоре, малочас сте поменули да је примедба у налазу у том процедуралном делу од стране особа које су радиле овај део за који не знам да ли су специјалисти форензичке медицине или не, да ли су обдуценти или не, јер имајући у виду записнике морам признати да се ја први пут срећем са таквом врстом недостатака како сте Ви овде прецизно описали у свом налазу. Колико је по Вама потребно да се изврши у оваквим условима након ексхумације један потпуни преглед леша и констатације и лоцирање свих ових детаља као што су узрок смрти и тако даље, и тако даље, правац кретања, прострелне ране, устрелне ране и тако даље и тако даље? Дакле, по једном остатку тела?

ВЕШТАК др. СЛОБОДАН САВИЋ: Немогуће је прецизно одговорити на ово питање зато.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не мислим прецизно али.

ВЕШТАК др. СЛОБОДАН САВИЋ: Хоћу да објасним да је сваки случај случај за себе, значи наравно уколико је очувано цело тело процедура је потпуно другачија у односу на то ако су очувани само неколико посмртних угљенисаних остатака, али претпоставимо да се ради о целом телу говорим на основу личног искуства које сам имао на локалитету који смо радили скоро годину дана, цела екипа Института за судску медицину у Београду је радила у чему се састоји процедура која би требало да буде испоштована. Значи, када се тело нађе прво начин вађења треба да буде врло прецизан, врло да кажем детаљно и прецизно урађен у том смислу да смо ми чак имали форензичке археологе да не би дошло приликом вађења тела која су била одвојена, односно заједно стављена, нису била у лешним посебним врећама, затим захтева описивање тела у том стању како је извађено. Фотографисање у том стању, а затим оно што смо ми радили после описа тела у таквом стању било је уклањање меког ткива, комплетно уклањање меког ткива са свих делова скелета. На крају смо практично формирали скелет у смислу оних делова која су била очувана, описивање појединачно сваког дела скелета, фотографисање такође сваког дела скелета нарочито оних детаља која су била неопходна за идентификацију, нарочито се то односило на описивање зубног статуса и појединих детаља на костима тако да смо ми сем судских лекара имали форензичког антрополога. Поред тога све оне детаље које је требало рендгенски снимити носили смо и морали смо да извршимо и рентгенско снимање. Сви ти детаљи су били фотографисани, ту се затим подразумева детаљно описивање, сушење фотографисање сваког дела одеће, сваког предмета који је нађен и на крају узимање одговарајућих узорака за ДНК анализу. Мислим да из овога што сам већ испричао можете да индиректно закључите да је то посао који често траје па и код вештих обдуцената сигурно не испод сат, сат и по, а некада и дуже у зависности од тога о каквом се телу ради и о каквом стању

се ради нарочито уколико постоје бројне повреде то је наравно онда што знатно продужава посао јер захтева да се свака повреда појединачно опише о нако као што сам рекао да се фотографише, значи оно што ја видим и што је рекао сам обдуцент, а он је специјалиста судске медицине то се види из његових генералија које је дао, сам је рекао да су временске прилике биле неповољне по њих у том смислу да им је време било ограничено и недовољно да тај посао ураде према свим принципима судско-медицинске науке и праксе.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја сам управо то хтео да Вас питам, јер колико сам ја закључио из овога што сте Ви навели у налазу и што стоји у записницима они су три дана радили овај посао.

ВЕШТАК др. СЛОБОДАН САВИЋ: Сад зависи колико су радно време радили, ми то не можемо да кажемо.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ако су три дана наведена, 18,19. и овај следећи датум то би по некој логици произишло да су они три дана радили само овај део на записницима, односно описа.

ВЕШТАК др. СЛОБОДАН САВИЋ: Сад ако помножимо колико је времена потребно да кажем шта је проблематично. Проблематично је што у неком од случајева имамо само неколико угљенисаних делова ту посао може да буде знатно краћи. У сваком случају оно што је сигурно то је да њихов опис, њихов обдукциони записник, није у складу са оним што се очекује.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И само још једно професоре у вези овог времена ме јако занима. Да ли има негде назнаке због чега и шта је то био разлог тако кратког времена? Ко је то ограничио време?

ВЕШТАК др. СЛОБОДАН САВИЋ: Ја нисам нашао, значи оно што сам ја цитирао, ево то је било оно што сам поменуо на страни 7, да је то неко њихово објашњење које су они дали практично и тај документ постоји у коме је они само кажу да су били временски ограничени, да нису имали фотографа, али који су били разлози због чега је то било ја у овом документу нисам нашао.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Професоре, да би се закључило шта је улазна, а шта излазна рана, то је гранична једна област између вас и балистике, али имајући у виду Ваше искуство какав опис повреда је неопходан да би се такав закључак извео?

ВЕШТАК др. СЛОБОДАН САВИЋ: Наравно зависи од тога да ли се ради о устрелинама из даљине или из близине, значи прво оно што се увек очекује од вештака када се ради о повредама из ватреног оружја то је да мора да закључи пре свега о ком броју повреда се ради. Узмимо да се ради о једној повреди као најједноставнијем случају од њега се очекује да се закључи да ли се ради о застрелини или прострелини. Значи застрелина када постоји само улазна рана, а онда је наравно неопходно да вештак на одговарајући начин пројектил који је задржан у телу пронађе било

обдукционим налазом или оно што сам рекао, ми то у Институту имамо радиоскопирање леша и данас свако тело за које знамо да су повреде нанесене ватреним оружјем прво се радиоскопира а тек онда се тело односи у обдукциону салу и врши обдукција. Затим, да ли се ради о прострелини али то није једноставан закључак него се претходно мора описати изглед у једне и друге ране. Ево ја ћу Вам укратко рећи како се може када се ради рецимо о устрелини из даљине. Направити разлика код устрелне из даљине улазна рана је по правилу кружна или овална, често по свом пречнику мања од калибра пројектила којим је нанесена са типично присутним нагњечним прстеном за разлику од излазне ране која је по правилу неправилна, звездаста, већа од улазне са упоље изврнутим ивицама и странама и када је значи тај изглед типичан, наравно то се може закључити када је тело очувано онда се лако може и дијагностификовати.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То је било следеће питање, хвала што сте на то одговорили да Вам не постављам. Сад ми реците само још једно. Колико сам ја могао да закључим да ли од свих ових записника које сте Ви пажљиво прегледали јер имате врло специфичну улогу да вештачите вештачење фактички. Да ли од свих ових записника можете да издвојите један у коме бисте на несумњив начин по правилима Ваше струке могли да кажете тај и тај човек је страдао тада и тада од тога и тога, узрок смрти је то и то?

ВЕШТАК др. СЛОБОДАН САВИЋ: Комплетан закључак не, зато што једноставно немам чињенице да будем сигуран да је оно што је написано у обдукционом записнику тако. Значи, ја понављам, значи ми морамо да поклонимо поверење обдуценту јер нам због недостатка описа повреда и због недостатка фотодокументације није дао могућност да будемо у то уверени. Зашто то кажем? Ми и када радимо у Институту за судску медицину, да нам не би веровали на реч иако смо установа са 90 година традиције, од пре 2 године сваки обдукциони записник који шаљемо суду пропратимо фотодокументацијом и врло детаљним обдукционим записником са жељом да сви који узму тај обдукциони записник, буду сигурни да је оно што смо рекли тачно. Зато кажем, у овом случају фотодокументација и описи су такви да ја не могу да будем сигуран, не тврдим, односно прихватам, с обзиром на то да се ради о данском стручњаку специјалисти судске медицине да он зна свој посао, да је знао шта ради, али из неког разлога посао није био урађен или бар није био документован онако како је то требало да се уради.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И само још једно питање из овог дела који је везан за сам налаз, да ли сте негде у налазу нашли било какве знаке да постоји могућност да прегледани лешеве нису ексхумирани из примарне, већ да има и неких који су да је та гробница из које су ексхумирани секундарна гробница?

ВЕШТАК др. СЛОБОДАН САВИЋ: Немамо елемената на основу којих бисмо могли да донесемо такав закључак.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је по Вашем искуство то могуће учинити?

ВЕШТАК др. СЛОБОДАН САВИЋ: Могуће је.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: На основу остатака земљишта и тако даље?

ВЕШТАК др. СЛОБОДАН САВИЋ: Да, али то је оно што опет излази из оквира рада судског лекара, значи ту би морали да буду трасеолози, то се утврђује то знамо и гледамо сваког дана на основу инсеката ентомолози, значи на основу онога што овде постоји то се не може закључити, значи немају много значајнијих детаља у описима, а постоје елементи на основу којих се то може закључивати наравно уколико су ти елементи, односно трагови очувани, описани, фотографисани. Кажем, то захтева ангажовање много шире екипе и стручњака не само лекара специјалисте судске медицине.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хвала, немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Само моменат да видимо да ли има још неко од бранилаца? Изволите, господин Борковић.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Само једно питање. Да ли располажете било каквим подацима где су лешеве пре покопани у заједничке гробнице били појединачно нађени на којим локацијама?

ВЕШТАК др. СЛОБОДАН САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Бранилац Мишић Синише. Везано за недостатке обдукционих записника и све ово што сте раније изнели, без обзира на то да ли су објективне или субјективне природе, мене интересује пошто су мени јако биле, јако ми је било тешко да из записника нешто видим и закључим, па у односу на „Ћушку 2“ мислим да је то под бројем 2001/99ДК-С, ради се о лешу Хасан Чеку.

ВЕШТАК др. СЛОБОДАН САВИЋ: Ево само да ја видим.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја из тог записника сам мало шта могао да видим.

ВЕШТАК др. СЛОБОДАН САВИЋ: „Ћушка 2“ је ли тако?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Јесте.

ВЕШТАК др. СЛОБОДАН САВИЋ: Ево само да дођем до тога. И који сте рекли случај?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: То је по овоме, гледам из Вашег налаза означен је на страни 2001/99.

ВЕШТАК др. СЛОБОДАН САВИЋ: Хасан Чеку, је ли тако?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да.

ВЕШТАК др. СЛОБОДАН САВИЋ: Ево ја оно чиме сам располагао то сам и навео у, из обдукционог записника наводи се у спољашњем налазу да су посмртни остаци веома нагорели и у стању распадања и да недостају ноге од средине бутине без икаквог описа о томе шта се налази, односно како изгледају очувани делови то је оно што је најбитније. Када недостаје један део дела комплетно или чак и више, уколико део одређеног тела недостаје очекује се, као што сам малопре поменуо за прст који је наводно одсечен да се опише како изгледа слободни крај тог очуваног дела, јер недостатак може да буде из различитих разлога, може да буде заживотан, може да буде и посмртан, значи једноставно на основу ове констатације ја не могу да донесем никакав закључак. Друго, што се тиче повреда, обдуцент констатује улаз десно слопоочно и излаз лево потиљачно и другу, значи да постоје према његовом закључку две прострелине, једна са улазном раном у десном слепоочном, а друга, односно са излазном у левој половини потиљачног предела и друга прострелина чија је улазна рана на десној страни грудног коша са предње стране, а излаз на леђима, поново без описа, значи оно што је рекао обдуцент ми морамо да прихватимо здраво за готово јер ни описа, ни фотографија немамо, значи оне су неупотребљиве јер постоји само једна на коју се распознаје тело и глава и ништа више и постоји скица где су уцртане ове повреде. Обдуцент је повезао ове устрелине главе и грудног коша са узроком смрти, односно прогласио је да су управо те повреде узрок смрти и порекло смрти навео као убиство. Значи то је оно све што сам ја на основу таквог записника и фотодокументација могао да закључим.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Обзиром на стање леша због постморталних промена и угљенисаности а да би проверили нешто што је у току поступка било исказа некаквих сведока те се каже да је пре устрелине било преклано по меким деловима тела, да ли је то могуће било шта проверити на основу фотографија, записника?

ВЕШТАК др. СЛОБОДАН САВИЋ: Ево што се тиче стања на врату, значи није описан како изгледа регија на врату. Значи, с обзиром да каже да је тело веома нагорело ја не могу да закључим да ли је и регија врата нагорела или је он можда очуван. Друго, овде кажем распознаје се тело и глава или само распознаје, значи ја не могу да будем сигуран шта је обдуцент видео. Оно што могу да претпоставим, значи опет индиректно закључујем да је видео било какву повреду која је имала елементе секотине на врату да је могао да каже као што је рекао у овом случају у овом случају о којем смо малопре причали да је констатовао убодину и да је одсечен прст, претпостављам да би он ту констатацију, односно такву повреду описао. Значи, индиректно могу да закључим да такве повреде није било или евентуално ако је било можда је била маскирана стање угљенисаности,

али кажем опет, чињенично стање ми дозвољава само да дајем претпоставке, а не и поуздано закључивање о овом случају.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Моје последње питање везано за овај записник и за овај леш, обзиром на такво стање које је описано из којег се не може закључити ни једно ни друго, до које мере је, да ли се може прихватити уопште констатација из табеле да се радило о узроку смрти - убиство ватреним оружјем? Насилна смрт је свакако, али да ли се уопште то може прихватити, да ли се може несумњиво закључити или се?

ВЕШТАК др. СЛОБОДАН САВИЋ: Ја сам прокоментарисао ту чињеницу да изјашњавање обдуцента, значи само на основу обдукционог налаза је нешто што ми можемо међу собом да говоримо на шта нам повреде личе. Међутим, да бисмо били сигурни, односно не само ми него суд као институција која треба да утврди истину о ком порекли смрти се ради потребно је да знамо и друге околности. Ја оно што могу да претпоставим да је он обдуцент такву констатацију дао на основу околности случаја које су му приказане. Значи, наравно уколико имамо случај да имамо пет устрелина на грудима и пет излазних рана, значи пет прострелина сигурно можемо да искључимо самоубиство, само теоријски можемо да причамо о неком задесу и у тим случајевима наравно индиректно се може закључити о каквом пореклу смрти се ради. Међутим, у оним ситуацијама када повреда нема, када имамо само једну повреду тај закључак је већ дат са неком много већом вероватноћом. Кажем оно што ми као институт радимо никада се само на основу обдукционог записника дефинитивно не изјашњавамо, значи остављамо то ономе ко има све околности, наравно у току истраге саопштавамо истражним органима да нам повреде изгледају „ово би могло да буде самоубиство“, „ово би могло да буде убиство“, али ни у једном од наших записника када се ради о насилној смрти нећете наћи да је смрт убилачка, самоубилачка или задесна, чак и када су у питању саобраћајне незгоде то остављамо да се закључи када се комплетан доказни материјал прикупи.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Још последње питање професоре, полазим од онога што смо у току поступка имали у случају да је овај леш преклан, значи да је смрт наступила на други начин, а да су повреде биле касније, да ли и таква могућност постоји обзиром на стање записника, или се не може искључити?

СУДСКИ ВЕШТАК проф. др СЛОБОДАН САВИЋ: Таква могућност, наравно, значи питање када се ради о лешевима који су угљенисани, значи било у целини, било да се ради о угљенисаним појединих делова лешева увек се постављају два основна питања. Питања заживотности других повреда које евентуално постоје на телу, а друго питање опште заживотности боравка тела, односно особе у пламену. И за једно и за друго постоје могућности, значи постоје тзв. виталне реакције где ми можемо да

видимо рецимо ако је устрелина нанесена заживотно да је дуж канала кроз који је тај пројектил прошао врло изражен крвни подлив ткива које је реаговало, наравно тај крвни подлив ако се ради о постмортално нанесеној повреди биће или потпуно одсутан или врло слабо изражен. Међутим, то можемо утврдимо онда када је тело очувано, значи онда када су одмакле постморталне промене уз додатну угљенисаност то практично није могуће утврдити. Што се тиче заживотног боравка тела у пламену и за то постоје могућности али наравно оно што ми користимо користимо када је углавном већи део тела очуван, то је пре свега знаци удисања и гутања гара, што овде нисмо могли да нађемо ни у једном случају, односно не знам да ли је описано или гледано, да ли су уопште ти делови тела били очувани, а за то морамо да имамо очуван душник, односно гркљан и једњак и друга могућност сем неких безначајнијих обдукционих знакова које овде сигурно не можемо да очекујемо то је покушај да нађемо, односно утврдимо концентрацију угљен-моноксида у крви што такође у овим случајевима није могло да се очекује с обзиром на то да су лешеве били у стању угљенисаности, у одмаклим постморталним променама када више та крв не може ни да се узме, а и да су нађени, што је заиста врло тешко и немогуће практично очекивати, валидност те хемијско-токсиколошке анализе у тим ситуацијама практично не постоји тако да на основу ових налаза у обдукционим записницима о таквим чињеницама, односно такве закључке нисмо могли да, односно бар ја нисам могао да донесем.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја Вам се захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још неко од бранилаца? Нема питања. Оптужени? Немају питања. Пуномоћник? Изволите.

ПУНОМОЋНИК ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Мене интересује, професоре, овај случај, имамо ми доказе овде, исказе сведока који су рекли да су они покупили делове тела и ставили у неке најлонске кесе и тако их сахрањивали са тим кесама. Да ли је сад то могло да утиче на промену облика тела и то да се не могу утврђивати чињенице које су битне за налаз и за извештај обдуцента?

СУДСКИ ВЕШТАК проф. др СЛОБОДАН САВИЋ: Такав начин поступка са телима има и своје добре и своје лоше стране. Добра страна би била та да уколико су људи који су то радили били сигурни да се ради о једном телу онда је стављање тела у врећу омогућавало да се закључи да се ради о једној особи. Много је теже, ми смо имали такве ситуације да је више стотина тела било на једном месту, онда одвајати појединачна тела увек је врло тежак задатак. Међутим, да ли је могло да утиче, наравно тело које је затворено у неким ситуацијама у зависности од тога каква је температура у самој врећи може чак и да убрза постморталне промене али с обзиром да је овде, бар како се тврди, прошло дуже време од момента када је наступила

смрт, то не може битно да утиче на то за разлику од рецимо ситуације да је леш био ван вреће, значи то није било од пресудног утицаја јер много више је утицало то што је дошло до угљенисаности постморталног дејства пламена, а врећа на то нема никакав утицај.

ПУНОМОЋНИК ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: А да ли је то дуже време у који су били они онако сахрањени, да ли је то могло да утиче да се не могу осетити, односно видети трагови улазних, излазних рана на телима, да ли је то могло да утиче?

СУДСКИ ВЕШТАК проф. др СЛОБОДАН САВИЋ: Постморталне промене значи могу итекако да утичу на то да ли се могу видети улазне, излазне ране, међутим зависи од које врсте, која врста постморталних промена се догодила. Овде ми имамо податак, односно глобално речено обдуцент се изјаснио као *sivirlidicomprouz* значи да кажемо више распадање леша, значи распадање је једна од лешних особина која, односно лешних промена која обично следује труљењу, значи овде није описан изглед посмртних остатака да бисмо ми видели да ли је у питању била трулеж, да ли је евентуално била мумификација која се такође може очекивати или можда сапонификација. Значи неке од промена могу потпуно да униште налаз, нарочито када је налаз само на меком ткиву, није рецимо код одмаклих постморталних промена, некада и на трулом лешу, радили смо случајеве који су били извађени из воде када није било промена на скелету, нисмо могли да закључимо да ли је било повреда ватреним оружјем. С друге стране, неке лешне промене типа мумификације, сапонификације, могу чак да конзервирају површину леша па да очувају изглед повреде. Значи оно што у конкретном случају мислим да је више утицало на то да ли се може видети повреда или не то је дејство пламена после смрти које угљенише ткиво и то је оно што више утиче. Међутим, опет индиректно закључујем, ако је обдуцент могао да каже да постоји устрелина и да постоји могућност да каже шта је улаз или излаз, иако нам то није описано, онда мој индиректан закључак је да тај део тела бар, не говорим о целом телу, није био толико промењен да то обдуценту није могао да омогући неко ко је искусан, ја радим судску медицину 30 година, у већини случајева када су ране очуване врло лако можете да утврдите шта је улаз или излаз, наравно то није случај у свакој ситуацији зависи од типа оружја, тако да мислим оно што је недостајало овде то је да то буде и фотографисано и описано да бисмо могли тај налаз да прихватимо.

ПУНОМОЋНИК ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: И на крају ово сам хтео да Вас питам да ли то дејство ватре да ли је то могло да утиче да нестају ти трагови?

СУДСКИ ВЕШТАК проф. др СЛОБОДАН САВИЋ: Како да не, дејство ватре, односно пламена у зависности од тога колико траје, колика је

температура може да доведе до потпуног уништења леша све дотле да то буду и посмртни остаци који се више не могу ни идентификовати зато што висока температура је један од основних фактора који уништава ДНК молекуле али поново понављам уколико је леш у целини очуван, угљенисано само на површини тела онда се доста тога може рећи на основу доброг унутрашњег прегледа и о присуству повреда и о заживотности боравка тела у пламену али само уколико је опис од стране обдуцента дат добар.

ПУНОМОЋНИК ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Неко још, Ви сте хтели?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хтео бих само једно питање. Овде произилази из Вашег налаза, а то имамо и у списима, да је комплетну обдукцију и извештаје сачињавао професор Нуд Сенд.

СУДСКИ ВЕШТАК проф. др СЛОБОДАН САВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Заменик државног судског патолога, ванредни професор института за судску медицину.

СУДСКИ ВЕШТАК проф. др СЛОБОДАН САВИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли би овај патолог могао да Вам да неке шире информације које нису у његовом извештају с обзиром на чињеницу да је био на лицу места, видео тела и остало.

СУДСКИ ВЕШТАК проф. др СЛОБОДАН САВИЋ: Ја сам већ рекао с обзиром на генералије, земљу из које потиче, установе из које потиче, немам разлога да не поклоним пуно поверење колеги да је свој посао урадио како треба у оном домену који му је био омогућен, а он је сам рекао чиме је био ограничен. Сигурно да би он могао да да детаљнија образложења на који начин је радио, зашто је дао неке закључке, на основу чега, значи то је нешто што би он сигурно могао да каже, а кажем ја сам могао једино да прихватим неко објашњење онога што је у супротности са начином рада у савременој судско-мединској науци и пракси једино недостатак времена и услова у којима је он радио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли би онда могао и да прецизније дефинише појмове које овде Ви помињете као устрелине, могући хемоторакс, претпостављено убиство итд?

СУДСКИ ВЕШТАК проф. др СЛОБОДАН САВИЋ: Рецимо ево, управо у односу на тај хемоторакс, он је рекао „могући хемоторакс“, шта то значи? То би значило могући излив крви у грудну дупљу, е сад ја не могу да разумем шта је он подразумевао под тим „могућим“ или неко има крвни излив, а то је нађете крв у грудној дупљи. Међутим, шта би могло да буде „могући“ уколико је постојао крвни излив да је дошло до дејства пламена и онда да је тај садржај у грудној дубљи био измењен па да он није могао са сигурношћу да каже о чему се ради. Друго оно што се дешава код угљенисаних лешева у глави до може да дође до једне постморталне

промене која се зове екстрадурални екстравазат да дође до изливања крви у лобањску дупљу између тврде можданице и кости који није био за живота већ искључиво због дејства пламена и дешава се да неiskusни обдуценти тај налаз прогласе заживотном повредом главе и епидуралним хематомом али претпостављам да то сигурно код ванредног професора и човека искусног у области судске медицине није могло да се деси па вероватно је видео неки налаз који је могао да му укаже на крвни излив, а опет је имао неке факторе који су га ограничавали да тај закључак буде сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само још једно питање. Да ли сте Ви покушавали да дођете у контакт са професором?

СУДСКИ ВЕШТАК проф. др СЛОБОДАН САВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Везано за ово давање?

СУДСКИ ВЕШТАК проф. др СЛОБОДАН САВИЋ: Не, не, нисам, зато што мислим да би ми за то требало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није имао налог.

СУДСКИ ВЕШТАК проф. др СЛОБОДАН САВИЋ: Односно дозвола суда, или налог суда. Ја сам имао задатак да прокоментаришем, односно да анализирам оне податке који постоје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У тој анализи, још да Вас питам, података, имајући у виду ове специфичне промене до којих долази услед пламена, да ли би вама користили делови исказа преживелих и оштећених који су тела налазили у неким случајевима кажу гасили ватру и касније сахрањивали?

СУДСКИ ВЕШТАК проф. др СЛОБОДАН САВИЋ: Знате шта, искази су једно, мислим нарочито искази лаика, мислим да је то нешто на основу чега не бих могао да донесем неке поуздане закључке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колико је по вама, како би се изјаснили, колико је било тада настрадалих људи?

СУДСКИ ВЕШТАК проф. др СЛОБОДАН САВИЋ: Оно што могу да видим то је значи према обдукционим записницима да су их они идентификовали као 36 тела, с тим што на једном месту постоји податак да постоји вишак скочне и петне кости у једном случају, што значи да оно што је према оном како су они навели 36 тела. Понављам, да ли су они то могли да закључе тако што су свако појединачно тело нашли у врећи или су били у стању да на некој великој да кажемо у некој великој групи тела посебно издвоје и идентификују заиста појединачна тела, ја то не могу да кажем. Могу само да кажем по броју обдукционих записника колико су они случајева навели, а кажем појединачно су их идентификовали 33, само три су остала као неидентификована, а мислим да су и ту, не мислим него сам сигуран рекли да се претпоставља по изјавама сведока, односно чланова породице да би могли да буду ти и ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СУДСКИ ВЕШТАК проф. др СЛОБОДАН САВИЋ: Тако да ми није јасно зашто су та три рецимо оставили неидентификоване, а остале где су такође коришћене изјаве су идентификовали. Мислим о томе би могао обдуцент да се изјасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Захваљујем судија. Адвокат Горан Петронијевић, бранилац првооптуженог Топлице Миладиновића. Професоре, кажите ми када су у питању масовне гробнице тзв. или где има више тела у једној гробници, без обзира да ли су примарне, секундарне и тако даље и када остаци нису потпуно одвојени као што је случај кесе у којој се може наћи сав онај садржај који је и сахрањен, и уколико дође до мешања делова тела, на који начин се и којом методом може тачно утврдити колико различитих људских тела, односно њихових остатака се налази у тој јами?

СУДСКИ ВЕШТАК проф. др СЛОБОДАН САВИЋ: Ево ја ћу Вам индиректно одговорити, не по масовној гробници мада смо, али рецимо сећам се бомбардовања РТС-а и рећи ћу вам шта се мора радити у тим случајевима, ви знате да се знало, чак се знало колики број људи треба да се нађе, нађено је именом и презименом колико их је било и нама је остало на крају када су идентификовани у току истражног поступка 16 неидентификованих тела. Ми смо имали 13 тела која су идентификована класичним методама, а то је препознавањем, дактилоскопијом, зубним статусом, на крају три особе су остале неидентификоване с једне стране, и с друге стране 25 врећа са појединачним деловима тела. Значи оне су теоријски могле припадати било коме од тих жртава чак и онима који су већ били идентификовани. Оно што смо ми морали да урадимо да од сваког од тих 25, па или је то 30 или већ колико, мора се узети узорак, урадити ДНК профил, понављам уколико је то могуће, ако је то угљенисани остатак где је ДНК уништен ту нећемо моћи да урадимо и ми смо анализом сваког од тих појединачних узорака, односно делова тела поредећи са ДНК профилима чланова породице успели да идентификујемо само једну особу. Ви знате да су две особе остале неидентификоване што значи да су остали делови тела са ДНК профилем који није њима припадао били од неких тела која су већ идентификована, тако да је то једини начин да будемо сигурни ако имамо више делова макроскопско препознавање наравно је могуће уколико имате две бутне кости које су очуване па изразито разлика велика у дужини, облику, дебљини, некада се то може радити и антрополошки али делови који су непрепознатљиви макроскопски за њих је неопходно урадити ДНК анализу.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Значи ДНК анализа је нешто што је једино?

СУДСКИ ВЕШТАК проф. др СЛОБОДАН САВИЋ: Уколико је могуће, ја стално то.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Само ми реците још једну ствар, а то је правила ваше струке. Да ли се она разликују од земље до земље или постоје нека универзална правила по којима се и материјално и процесно мора радити када је у питању и садржина а и форма начина обављања вашег посла и давања налаза?

СУДСКИ ВЕШТАК проф. др СЛОБОДАН САВИЋ: Да, ево ја ћу вам рећи, организација судско-медицинске службе је врло различита. Значи очекује се да принципи рада буду исти, ја ћу вам упоредити рецимо нашу земљу са Шведском у којој сам имао прилику да радим две године, тако да сам завршио тамо и да кажем нострификовао сам диплому тако да сам и радио и у Шведској као судско-медицински вештак, организација много боља него код нас. Цела земља, односно шест пунктова има једну јединствену централу у Стокхолму и сви раде по истим принципима. Нажалост код нас у земљи није тако у смислу обавезујућем. Међутим неки принципи се знају и ево да бих вам показао, значи са жељом да се управо хармонизује начин извођења обдукције ја сам донео један чланак из *Internacional jourey legal medicine*, значи међународни часопис за судску медицину у којем је чувени немачки професор Бринкман дао на 14 страница управо ово што сте ме питали, а зове се Хармонизација правила за судско-медицинску обдукцију. Значи постоји, да не замарам детаљима, тачно на који се начин обдукција ради уопштено, шта треба урадити у спољашњем, у унутрашњем налазу ево конкретно на страни 3 принципи идентификације су детаљно дати и након тих општих принципа иде се детаљно у појединачним случајевима ако се ради о случају рецимо вешања, случају утопљења шта је неопходно урадити. Значи постоје препоруке, то не бисмо никако могли да схватимо као нешто што ће сви поштовати наравно пожељно је да се то поштује у границама могућности које постоје, оно што ја могу да кажем да ми у Институту за судску медицину поштујемо та правила и управо због тога и због таквог начина рада ја сам и имао, односно моје мишљење је било да оно што је урађено у конкретном случају од тих општих па и специфичних правила у знатној мери одступа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још неко питања? Пошто таман смо дошли на оно време када сте рекли да завршавате, само још да Вас питам, имајући у виду констатације да је стање леша тешко нагорео и тако даље у већини од ових случајева и околност да пламен уништава и доводи до таквих промена да је немогуће вршити ДНК идентификацију, да ли је можда, да ли сте можда узели у обзир ту претпоставку да због тога и ДНК идентификација није вршена?

СУДСКИ ВЕШТАК проф. др СЛОБОДАН САВИЋ: То је једна од могућности. Међутим ја кажем прво треба да сагледамо шта је остало од

тела. Значи принцип је такав да треба покушати, значи рећи на почетку да се не може урадити, то је нешто што није добро, значи можете покушати, успети. Ми у случајевима угљенисаних лешева увек можемо да нађемо, наравно говорим о оним ситуацијама које нису најдрастичније да имате три-четири делића која се мрве у прах и пепео, тада је потпуно логично да нећете моћи да нађете и да добијете ДНК молекулу, односно да га установите али у овим случајевима бар како је било описано немам утисак да су сви случајеви били такви који су били контраиндиковани и да је могло у старту да се каже неће бити резултат позитиван па нећу да радим. Значи оно што ми радимо и када је можда негативан резултат очекиван пробамо па кажемо нисмо успели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли имали још једно питање? Не. Добро. Е сад овако, реците ми колику, ако заправо више нико нема шта да пита вештака, он је таман, 11:04, то је то. Колико тражите за данашњи долазак? Хоћете писмено?

СУДСКИ ВЕШТАК проф. др СЛОБОДАН САВИЋ: Ја ћу да, пошто ми имамо у Институту спецификацију утрошеног времена, ја бих вам доставио у току следећих неколико дана и за вештачење и за присуство претресу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СУДСКИ ВЕШТАК проф. др СЛОБОДАН САВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам. Ви ћете да отпратите вештака, ми да останемо да наставимо. Довиђења. Да ли хоћете да направимо паузу па да се онда? Може.

За овим суд одређује паузу ради одмора у трајању од 15 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја бих напустио уз Вашу дозволу претрес у наредном делу због других обавеза, па само да Вас обавестим да ће колега Бобот бити ту за оба наша брањеника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви и Палибрк такође напушта. Добро. Значи видимо се у 11:30.

Седите.

Настављено у 11:40 након паузе ради одмора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Крсто Бобот мења Палибрка и Петронијевића и остали су сви ту. Завршили смо што се тиче вештака за данас, рекла сам вам за сутра ове сведоке ако дођу, наравно још увек не знамо ко ће доћи осим овога сведока који се за среду јавио да је заузет и

остају још предлози или нешто о чему би данас могли да одлучимо. Ко се јавио пре паузе? Нико.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Колега Петронијевић је нешто хтео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је нешто хтео па је отишао. Добро. Остаје онда само да вас питам од овога, значи од ових доказа које сте предлагали што усмено, што писмено. Од писмених предлога које је Миленко Радивојевић у поднеску од 29.11. и 28.12. по томе смо поступили, прибављени су ти извештаји које је он тражио. Затим у односу на Кастратовић Славишу такође поднесак од 15.11. исто од браниоца, ту су саслушани сведоци, прибављени списи Окружног суда у Пећи. Бранилац Звонимира Цветковића, ту је исто поступљено по томе. Ви сте рекли да се прочитају Ђурђевић, Мијатовић и Радевић њихови искази, затим саслушани су ови које је предложио бранилац Момић Ранка, Обрадовић Зорана, Миладиновић Топлице и мислим то је то, нешто је остало још за среду, односно Поповић Срећко је тражио Дејана Булатовића, Мију Брајовића, то је то.

Имамо овако Небојша Перовић је предложио 21.02.2011. да се информација од стране начелника Секретаријата унутрашњих послова у Пећи коју је послао начелник СУП-а изузму као доказ зато што не постоји деловодни број, одбрана је мишљења с обзиром да је то препис, односно копија, одбрана сумња у веродостојност те информације. Читам онако како је речено на претресу. Остајете ли код тог предлога?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тужилац, шта каже? Изволите. Ја кажем мења Палибрка, а Ви уопште нисте ту. Кажите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Деловодни број на овом документу постоји у пропратном акту који је саставни део документа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Постоји деловодни број?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па постоји, ево пише 034-3-123450/10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви кажете?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Председнице, ја остављам Вама на оцену у погледу мог предлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Затим да се карте, такође Ваш предлог, које су изведене као доказ изузму из списка на основу тога што је високи официр Војске Југославије у пензији објаснио значење ове карте, па према томе мислимо да оне сада више ништа не представљају јер не знамо порекло и сврху ове карте. То вам такође читам Ваш предлог 21.02.2011. хоћете сами да погледате те предлоге евентуално за сутра ако се не сећате тога?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Па ја се сећам. У питању је мапа која је дата од стране Хјуман Рајтс Воч, је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Од ове невладине организације, о том предлогу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, значи читам Вам ваш предлог овако из транскрипта што сам извадила, морате Ви сами да погледате шта сте тражили, може сутра, хоћете сутра да погледате?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да се издвоје из списка сви искази сведока Хазира Берише јер постоје разлике у сведочењу, такође Ваш предлог, остајете код тога?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да, при томе остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да се саслуша пуномоћник оштећених Наташа Кандић?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Остајем и у том погледу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Из разлога што је управо њено сведочење везано за данас испитивање вештака јер ја сам предао писмено везано из оног часописа „Повратак“ у коме је Наташа Кандић навела да је приликом уласка у село Ћушка видела прах, видела посмртне остатке у пепелу од стране оштећених, односно страдалих у овом немилон догађају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и имали сте још да се пре саслушања, односно кад смо саслушали Ису Гашија да се обави вештачење психолошко-психијатријско.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: У погледу тог предлога повлачим предлог за Ису Гашија након његовог сведочења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тражили сте исказ Рашковић Зорана у поступку који се против Миће Мартиновића, то је прибављено. И исказ сведока „Божура 50“ из предмета овога суда?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да, остајем код оба предлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е сада шта каже тужилац за „Божура 50“, за Наташу Кандић?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја мислим да сам се већ, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте се изјаснили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Изјаснио око Наташе Кандић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Наташа Кандић је овде била пуномоћник оштећених, ја не знам да ли уопште и може да буде саслушана у својству сведока, то је једно. Није ми јасан предлог „Божур 2“ уопште не знам ко је тај човек и на које околности да се саслуша?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: „50“, „50“.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: „50“.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: „Божур 50“, ја не знам о чему се ту ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не могу да се изјасним ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши предлози или? Ваше ћемо сада накнадно. Да се ми сада мало само удаљимо од стола, ми смо већ у међувремену и разговарали, значи када су ти предмети били, када сте их износили, о њима, да сада одлучимо о томе и да ово овако на овај начин и приводимо крају овај предмет. Ево овако,

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА се предлог браниоца Небојше Перовића да се изузме из списка предмета информација коју је послао начелник СУП-а Пећ и у чију веродостојност сумња, да се издвоје искази сведока Хазира Берише, да се у својству сведока саслуша Наташа Кандић и да се саслуша сведок из предмета „Гњиланска група“ „Божур 50“.

Затим смо имали предлоге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ћете се изјаснити господине Перовићу за ову карту сутра?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Председнице, ево да не компликујем што се тиче мапе исто вама остављам на оцену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да, да ли имате предлог или?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Повлачим предлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

С тим што бранилац Небојша Перовић одустаје од предлога да се изузме из списка предмета карта, предлог од 21.02.2011. и одустаје од предлога да се обави психолошко-психијатријско вештачење оштећеног Исе Гашија.

Затим, Срећко Поповић је предложио да се извештаче слике на којима је он, затим да се прибави књига коју је издао заштићени сведок.

Затим бранилац Срећка Поповића је предложио да се изведе увиђај на лицу места са делимичном обдукцијом и особе су ови сведоци које је предложио Срећко Поповић и које смо и звали за ове дане наредне па ћемо видети са њима. Да ли остајете код овог предлога господине Борковићу, за

увиђај? Увиђај се делимичном реконструкцијом је ли, са делимичном реконструкцијом, господине Борковићу предлагате, делимично?

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Пре свега где су нађени поједини лешеви, то је мени врло важно, у односу на налаз вештака ево констатује данас да су нађени сви лешеви у три куће, а према тврдњама оптужнице то није баш тако, дакле ви знате шта се све мом браћенику ставља на терет, која убиства, где, на којим локацијама и то би било добро провести дакле увиђај на лицу места са делимичном реконструкцијом у смислу да окривљени, сведоци и сведоци који нису саслушани, лица која су пронашла лешеве, да се саслушају на лицу места да тачно покажу места где су ти лешеви нађени ако су нађени, у том смислу. Остајем код тога предлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Књига ова коју је сведок издао је у списима предмета, господине Поповићу ту сте, она је већ у списима, сам сведок је претходно послао ту књигу. И шта каже тужилац за ово вештачење слика на којима је Срећко Поповић и увиђај са делимичном реконструкцијом, где ћемо сви вероватно да одемо?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Противим се свим предлозима везано за вештачење фотографије, мислим да није спорно да су фотографије на које Поповић Срећко мисли из 1998. године, увиђај и томе се противим, питање да ли је могуће извршити увиђај, шта беше још она књига, нема никакве везе са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то, књига је већ у списима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема везе са предметним суђењем, противим се и томе да се прочита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми се такође сада само мало повлачимо.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

да се одбије предлог да се извештаче слике на којима је Срећко Поповић јер је несумњиво да су оне сачињене 1998. године и,

Одбија се предлог браниоца оптуженог Поповића, адвоката Борковића, да се обави увиђај на лицу места са делимичном реконструкцијом како би оштећени показали где су тачно нашли тела и остатке тела.

Затим Милош Мршовић, бранилац Цветковић Звонимира је предложио, односно Цветковић Звонимир је предложио да сведок Хаџи

Чеку донесе траку на којој се чује да оптужени Цветковић признаје да је извршио дело, затим је Милош Мршовић предложио да се преслуша аудио снимак где се чује шта је све сведокиња Лирије причала на „Американ радио воркс мрежи“ где се чују изјаве Лирије Гаши, изјаве оптуженог Цветковића преведене на српски језик и да се издвоје записници о препознавању јер је препознавање обављено након што су оштећенима показане фотографије оптужених, слика Цветковића са пасоша се налази на Интернету већ 10 година. Је ли остајете код ових предлога господине Мршовићу?

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Остајемо, сада не знам да ли могу сада још један предлог само да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да видим да ли има још неко?

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Мислим да сам га и раније стављао због тога, мислим још у фази истраге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да се изјасните овако тражили сте, јесте Ви предлагали неке од оних сведока још да се позову на претрес који су саслушани у истрази?

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Не, не. Ја сам, мислим да сам био сагласан са читањем исказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, добро. Добро, да се они прочитају. И тражили сте да се прибави извештај о владању сведока Рашковић Зорана и да се прегледају пресуде у предметима где је он осуђен, то сте такође предлагали.

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Да се изврши увид да у те пресуде кривичне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је на крају неки предлог свих бранилаца везан за тог сведока. Имате још неки предлог?

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Па ево само један, мислим да није нови, ја сам у фази истраге то помињао, мислим да је важан, а ради се о прибављању књиге која носи назив „По наређењу“ издате од „Хјуман рајтс воча“ и време издавања ја мислим 2001. година, уствари због чега је то битно, битан је један део те књиге који се бави онако по главама одређеним општинама и ту се помиње управо мој брањеник, а сматрам да је то битно зато што су тада већ били саслушани 99% ових сведока који су долазили овде, а имамо информације да је „Хјуман рајтс воч“ скупљао од њих изјаве, а управо у тој књизи не само за мог брањеника него и за Срећка Поповића, њих двојица се наводе као људи који би евентуално могли да знају ко је починио злочин, дакле ја сматрам да је то врло важно из разлога што значи две године после догађаја неспорно имамо да су изјаве узимане већ тамо од јуна месеца 1999. године, уколико имамо књигу значи која је издата две године после тога, па се њих двојица помињу у том контексту да нису баш тако каже књига починиоци, ја сматрам да би то било битно из једноставног разлога што смо имали некакве другачије

после изјаве сведока, а у томе смислу и мислим да је целисходан предлог колеге Перовића да се саслуша Наташа Кандић, обзиром да је и она узимала те изјаве, а мислим да у овој књизи ја могу да наведем тачно и стране, није цела књига да кажем битна за овај поступак, али одређени сегменти јесу, односно одређене главе у тој књизи које се односе на подручје Пећи и на сам догађај у селу Ћушка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а за ово сада ту траку аудио снимак, јел то исто Ви и Цветковић?

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Па ја остајем, ја сам то и предложио јесте док је Лирија Гаши још била овде, јер сам сматрао да је целисходно било да се то преслуша, ја не знам због чега то није учињено, сада је већ прошло неко време али сматрам да је то битно имајући у виду проверу веродостојности њеног исказа ја у том смислу само понављам да је она тврдила да је он, да је мој брањеник, односно Цветковић Звонимир у том интервјуу нешто признао како је он то радио и тако даље, а ја сам преслушао тај интервју, то наравно није тачно па у том смислу је и био мој проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта тужилац каже?

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Дакле, противим се извођењу доказа везано за преслушавање емисије „Хјуман рајтс воча“ чији се ја мислим зове „Уништено село“, такође и да се прибави и прочита књига „По наређењу“, јер се такве информације из радио емисије и књиге не могу овде користити. Шта је било још? Владање Рашковић Зорана је сувишно прибављати, пресуда зна се због чега је био у затвору, тако да се противим и томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извештај о владању и све пресуде којима је осуђен?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈАЈУ СЕ предлози бранилаца оптуженог Цветковић Звонимира, адвоката Мршовић Милоша, да се преслуша аудио снимак емисије „Американ радио воркс мрежа“ са изјавом Лирије Гаши, да се преслуша трака како је предложио Цветковић Звонимир и да се наложи сведоку Хаџи Чеку да донесе траку која ће да се преслуша, да се прибави извештај о владању у установи где издржава казну за сведока Рашковић Зорана, пресуде којима је овај сведок осуђен и да се прибави књига „По наређењу“ коју је издао „Хјуман рајтс воч“.

Е сада имамо предлоге адвоката Горана Петронијевића, адвоката Миленка Радивојевића, али пошто имамо времена одлучиваћемо када они буду ту, да сада не би то разматрали. Да видим само да ли је још неко предложио, или само Петронијевић да се прибави пресуда Окружног суда, јесте ли то можда и Ви господине Бобот? Нисте. Добро, е сада имамо предлог. Нека сачекаћемо, имамо још два дана суђења па ћемо када они дођу да одлучујемо о њиховим предлозима. Тужилац је предложио да се обави графолошко вештачење потписа Церовић Радосава на изјави која датира од 29.09.2005. године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, то је онај чувени сведок који је порекао да је био на разговору код мене и тако даље, међутим сматрам да исказ тог сведока је небитан за ову кривично правну ствар, па бих у том смислу одустао од предлога за графолошко вештачење његовог рукописа. И имам још један предлог који се тиче препознавања такође бих одустао и од тог предлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Заменик тужиоца за ратне злочине одустаје од предлога да се обави графолошко вештачење потписа Церовић Радосава и препознавање које би требало да обаве оштећени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који тужиоче? Ифете Чеку и још неко је био, и још неког од оштећених у сваком случају, ево сада ћемо да видимо, и Зелфије Гаши. То је то. Господин Ђорђевић је предложио да се поново саслушају Ифете Чеку, Хаџи Чеку обзиром да раније нисте имали прилике да их испитујете, је ли тако? Пошто је оптужени Мишић накнадно после њиховог испитивања лишен слободе, такође предлагали сте да се позове Иса Баља, па је онда тужилац након тог Вашег предлога приложио ону изјаву и само да видим шта сте још предлагали, и допунско вештачење, је ли тако, шта је са овим предлозима за сведоке?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Одустајем од предлога да се поново саслушају већ саслушани сведоци Ифете Чеку и не знам сад како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хаџи Чеку.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: И Хаџи Чеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Иса Баља?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: И Иса Баља такође одустајем од предлога. Што се тиче допунског вештачења ту вештачење неуропсихијатра, тима неуропсихијатра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, за сведока.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да, то остајем код тог предлога, али сам ја имао још један предлог који вероватно нисте регистровали или можда

није довољно био разумљив, ја сам предложио да се прибаве списи посупка у Шведској, Миће Мартиновића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то нисам прочитала зато што ћу Вам рећи шта је, ту смо већ поступали.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По томе смо поступали, значи ово су предлози о којима нисмо одлучили.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија па због тога мислим да нисмо се довољно разумели, ми смо извели доказ читањем исказа који је дао сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ми смо то усвојили, немојте причати о предлогу који смо усвојили. Ми то већ тражимо.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Списи да се прибаве?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тражимо то већ.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Е па извините, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи што се тиче овако адвоката.

Бранилац оптуженог Мишић Синише, адвокат Мирослав Ђорђевић одустаје од предлога да се поново саслушају Ифете Чеку, Хаџи Чеку, већ саслушани оштећени и сведок Иса Баља, а остаје заједно са осталим браниоцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте и даље остали браниоци који сте се радније придружили овом предлогу да се обави додатно вештачење за сведока?

Што остали браниоци потврђују да се обави вештачење психолошко, психијатријско допунско сведока Рашковић Зорана при чему ће вештаци да прегледају записнике, транскрипте и снимке са претреса медицинска документација за сведока Рашковић Зорана. И књига „Решетка лајф“, то је додао адвокат Огњен Радић уз напомену да ће, како је навео адвокат Перовић, одбрана ангажовати стручног саветника за допунско вештачење. Шта каже тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Противим се допунском вештачењу сведока Рашковић Зорана. Прво, не видим, одбрана не износи ниједну околност на основу које би могао да се стекне закључак да је то неопходно. Дакле, он је већ вештачењен, дао је овде изјаву, чак ми се чини да одбрана није имала ни приговор на његову изјаву овде дату. Дакле, мислим да је такав предлог сада сувишан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Предлогу за додатно вештачење се противи тужилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада ми још реците, значи овако, Николић, Момић, Мишић, Обрадовић, они су накнадно су се укључили у овај поступак када је већ било у току саслушања сведока и оштећених. Да ли још има ту неких предлога да се неко од оштећених и сведока који су претходно саслушани да се поново позивају или не? За Мишића се адвокат изјаснио. Момић, Николић, Обрадовић, шта кажете Ви?

АДВ.ОГЊЕН РАДИЋ: Хвала судија. Немамо нових доказних, никаквих дакле доказних предлога осим оних које смо приложили 01. фебруара 2012. године у нашем поднеску, дакле, нови сведоци су саслушани. Сведоци који су раније саслушани ми смо предложили 4 лица, дакле остајемо код тог предлога с тим што ја сада ево пратим Вас доказе које Ви помињете, не знам да ли је предложено медицинско вештачење, значи повреду ноге да ли има оптужени Николић с обзиром на исказ сведока Рашковића који је навео дакле да је приликом оног дођгаја у коме се помиње и окривљени Момић да је он задобио повреду ноге, мени се чини да је то неко од бранилаца предложио раније, допустите можда и грешим, али чини ми се да сам то чуо и свакако бих остао и код тог предлога, дакле, да проверимо да ли он има повреду од метка на ногама или нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко се још јавио?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Бранилац оптуженог Обрадовића. Ми немамо предлоге да се неко од ранијих сведока поново саслуша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Онда бранилац Момић, Николић, Обрадовић, Мишић и то је то. Изволите.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Слажем се потпуно. Саслушани су барем што се тиче мог клијента ми смо били у већини случајева кад су саслушавани сведоци који су малопре поменути да би евентуално могли поново да се саслушавају, тако да сматрам да нема потребе да се саслушавају поново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, за сутра ћемо вам, ми ћемо се сада повући да одлучимо. На тај начин ћемо данас и да завршимо суђење па ћемо вас сутра о овим предлозима за допунско вештачење, затим о овом предлогу господина Радића, обавестити о овим предлозима данас, с тим што тужилац мора да ми се изјасни за ове сведоке којима није присуствовао оптужени Момић и за ово вештачење Ви ћете вероватно на околност кредибилитета сведока, јер Ви нисте његов бранилац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих молио да адвокат Момић Ранка каже који су то сведоци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то сведоци да тужилац може да се изјасни? Послали смо му допис али дајте.

АДВ.ОГЊЕН РАДИЋ: Ево овако, то су сведоци Борислав Влаховић, саслушан дана 21. фебруара 2011. године, Ерзен Љуши 28. март 2011. године, Иса Гаши 23.06.2011. године и Хазир Бериша саслушан 29.03.2011. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Дакле, пре него што је оптужени Момић лишен слободе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Иса Гаши колико се сећам он је болестан човке и онда не може да долази у суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је видео-линком сведочио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Видео-линком? У принципу немам ништа против нека дођу сведоци, то је право окривљеног на крају-крајева да се суочи са тим сведоком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Тужилац се не противи тим предлозима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И коначно да вам кажем. Поступајући по овоме, значи то вам је то још за сутра како ћемо то да решимо. Поступајући у овом предмету ми смо тражили све списе, прво ону изјаву сведока Рашковића у поступку против Миће Мартиновића и тако даље и све списе тога суда и то све званичним путем, али је на мејл, имате о томе преписку у списима, ја то немам овде код себе, значи мене је обавестио истражни судија да је неким другим поводом он електронском поштом добио пресуду, па сам ја онда ту пресуду тражила од њега преведену ову у поступку против Миће Мартиновића и она је овде, она има 150 страна и ви можете да је добијете електронски или у том штампаном облику, с тим што кажем вам преко министарства ништа није стигло. Стигло је директно од мислим одбране или тужиоца, не знам тачно, дакле, једна страна у том поступку електронском поштом нашем истражном судији, сада судија за претходни поступак и он је то мени дао. То је тако. Дакле, ја сам то што ми је стигло електронском поштом штампала да бисте ви овде видели да би то заједно са том својом преписком ставила у предмет. Нема ту ниједне изјаве, нема целог списка, дакле, само та пресуда. Изјасните се да ли хоћете то, рецимо пошто браниоци узимају у електронском облику, то је 150 страна да евентуално сада ово буде неки захтев па да дођете да вам се то нареже и да то погледате да видите како то изгледа.

Браниоци након што су обавештени да је у суд стигла и да се у списима предмета налази пресуда против Милића Мартиновића се изјашњавају да пресуду желе да преузму у електронском облику, па суд изјаде

НАРЕДБУ

Да им се ова пресуда изда у електронском облику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ће онда претпостављам овај окривљени у комуникацији са браниоцима да виде шта им треба итд. Да ли хоће пуномоћници, такође се изјашњавају да им то треба. Тужилац претпостављам да већ има?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, ја имам то је доставио тужилац Шведске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је тужилац Шведске доставио?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако је. Хтео бих нешто само да напоменем овде везује се за име Церовић који је овде одбио да сведочи. У пресуди се нетачно барата са чињеницом, наводно чињеницом да је он сведок за Ћушку, што није тачно. Сведока Церовића, о томе имам и доказе, саслушао сам 2005. године онда када сам водио истрагу, односно водио поступак против Небојше Минића „Мртвог“ који је у међувремену преминуо па је поступак обустављен а тиче се догађаја Исе Баље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи, ово пресуду видећете, прочитаћете па ћете видети да ли вам нешто треба, да ли вас ту нешто интересује. У сваком случају ми то тражимо званично, званично тражимо цео спис па онда рачунамо да ћемо добити неке исказе који би можда били интересантни, али за сада је само ово стигло тако да оно што имамо ми добићете ви да се упознате са тим. Господине Сокићу?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Дobar дан. Ја сам чини ми се Вама дао преглед пре три месеца за реконструкцију догађаја у вези Зорана Рашковића и мене. Да ли сте добили или није да ми јавите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Свима сте одобрили предлоге а мени се никад ништа у овом суду није одобрило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад ћемо то да унесемо.

Оптужени Сокић предлаже да се обави реконструкција догађаја у селу Ћушка да би се видело да ли сведок Рашковић Зоран са места и удаљености на коме се налазио може да види и препозна оптуженог.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: А реконструкцију можемо обавити у ЦЗ тамо на шеталишту, тамо ћемо стат нас петорица па ако мене позна ево судите ме и готово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И шта сте рекли оно на почетку неки преглед то ћемо сутра да одлучимо.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Шта ја знам, на преглед стомака чекам већ годину дана, то је срамота што се тиче тога, ако не може овде да се изврши тај преглед ја бих да дође тим лекара из Сарајева па ако буде у праву, у праву је, ко није у праву нека сноси трошкове и готово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Једноставно да ми дате неко одобрење, даћу адвокату нек' позове мог брата у Босну да дође тим лекара да ме прегледа и готово. Ја мислим да би то било најбоље јер овде овим докторима не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Поповићу.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Дobar дан. Ја бих само једну примедбу ако је могуће?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Господин тужилац је одбио књигу заштићеног сведока „Решетке“ с разлогом да нема потребе за њом и да се нема шта видети у њој. Тачно је да нема шта да се види, људско ту нема шта да се види само нељудско, а ја захтевам да се та књига унесе у списе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате је у спису Поповићу.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Јер то је слика и прилика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте разгледали списе? Оптужени, да ли сте разгледали списе?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Јесам госпођо и ја сам читао њу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Књига је ту.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Верујте да ми је желудац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, књига је ту. Тражили сте књигу, књига је у спису.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не, него господин тужилац каже да нема, да није битна. Ја кажем да је битна и то много битна. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Дакле, сутра ћемо да наставимо, сутра долазе сведоци.

Главни претрес је завршен

**Наставиће се 22.05.2012. године у 09:30 часова,
у истој овој судници испитивањем сведока.**

Довршено у 12:14 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

